

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/1045/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714211635
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivica Hanusková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6714211635.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivica Hanuskovej a sudcov Mgr. Štefana Baláža a JUDr. Alexandra Mojša, v právnej veci žalobcu Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, právne zastúpeného Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA, s.r.o., so sídlom 1. mája 173/11, Trenčín, IČO: 47234679 proti žalovanej J. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XXX/XX, H. - sídlisko, právne zastúpená JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom J. Kráľa 5/A, Lučenec, na strane ktorej pôvodne vystupovalo Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Námestie Legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778, právne zastúpeného JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom J. Kráľa 5/A, Lučenec, v konaní o zaplatenie 628,99 € s príslušenstvom a o vzájomnom návrhu o zaplatenie 188,92 € s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 12C/152/2014-93 zo dňa 13. 10. 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v časti výroku, ktorým vzájomný návrh žalovanej v celom rozsahu zamietol a v súvisiacom výroku o náhrade trov konania z r u š u j e a v tomto rozsahu vec vracia okresnému súdu na ďalšie konanie.

Vo zvyšku zostáva rozsudok okresného súdu v časti výroku, ktorým bol návrh žalobcu zamietnutý, nedotknutý.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol o návrhu žalobcu, ktorý sa voči žalovanej domáhal zaplatenia sumy 628,99 € s príslušenstvom tak, že návrh zamietol s odôvodnením, že danú vec posúdil podľa ustanovení zákona na prospech spotrebiteľa - žalovanej. Dospel k právnenému záveru, že zmluvou o spotrebiteľskom úvere uzavretou medzi stranami sporu dňa 06. 03. 2007 žalobca vnútil spotrebiteľovi - žalovanej aj iný právny úkon než ten, ktorý bol v čase podpisu v jeho záujme. Uvedené vyplýva z predtlaču predmetnej úverovej zmluvy, ktorú spotrebiteľ, teda žalovaná podpísala, a to aj tú časť textu, ktorá je v dolnej časti zmluvy vytlačená drobným, voľným okom takmer nečitateľným písmom a týka sa absolútne iného vzťahu, ktorý má vzniknúť v budúcnosti. Napriek tomu, že žalovaná úverovú zmluvu podpísala, okresný súd prijal záver, že žalovaná nemala úmysel uzatvoriť v zmysle predmetnej úverovej zmluvy aj zmluvu o revolvingovom úvere, a preto ju je treba považovať za absolútne neplatný právny úkon pre nedostatok vôle žalovanej. Žalovaná nemala na výber, musela podpísať predtlač listiny, ktorá v sebe obsahovala aj náležitosti iného právneho úkonu. Žalovaná v postavení priemerného spotrebiteľa nemohla vedieť, že s úverovou zmluvou uzatvára i ďalšie záväzkové vzťahy so žalobcom, preto ich posúdil ako neplatné právne úkony. Poukázal na to, že podľa splátkového kalendára žalobca poskytol žalovanej sumu 1.455,82 € s tým, že žalovaná uhradila žalobcovi sumu 1.679,26 €, v dôsledku čoho je nárok žalobcu nedôvodný a v celom rozsahu ho zamietol.

2. Pokiaľ ide o vzájomný návrh žalovanej, ktorá sa voči žalobcovi domáha zaplatenia sumy 188,92 € spolu s 8,5% úrokom z omeškania ročne od 29. 10. 2013 až do zaplatenia, a ktorý vzájomný návrh

okresný súd pripustil uznesením č. k. 12C/152/2014-73 zo dňa 16.04. 2015 (č. I. 73 spisu), aj v tomto rozsahu okresný súd návrh žalovanej zamietol. Sumy 188,92 € s príslušenstvom sa žalovaná domáhala z titulu bezdôvodného obohatenia žalobcu na jej úkor a to tým, že žalobca prijal od žalovanej plnenie z absolútne neplatného právneho úkonu, teda zo zmluvy o revolvingovom úvere, a to nad rámec poskytnutých finančných prostriedkov. Okresný súd vzájomný návrh zamietol s odôvodnením, že „suma 188,92 € je premlčaná v zákonnej dvojročnej premlčacej lehote.“

3. O trovách konania rozhodol okresný súd podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku platného a účinného do 30. 06. 2016 (ďalej v texte „O. s. p.“).

4. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná a na jej strane pôvodne vystupujúce Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS ako vedľajší účastník do 30.06.2016, a to proti tej časti prvého výroku rozsudku okresného súdu, ktorým súd zamietol jej vzájomný návrh v celom rozsahu vrátane súvisiaceho výroku o náhrade trov konania. Časť prvého výroku predmetného rozsudku, ktorým okresný súd zamietol návrh žalobcu žalovaná nenapadla. Namietala, že rozhodnutie prvostupňového súdu v napadnutej časti je nezákonné, je založené na nesprávnom právnom posúdení veci a na základe vykonaných dôkazov dospel okresný súd k nesprávnym skutkovým zisteniam, najmä neúplne zistil skutkový stav. Zdôraznila, že v prejednávanej veci si formou vzájomného návrhu voči žalobcovi uplatnila nárok, ktorý pozostáva zo súčtu úhrad, ktoré uhradila žalobcovi bez toho, aby mal na tieto úhrady platný právny titul. O bezdôvodnom obohatení na strane žalobcu sa dozvedela v mesiaci január 2015 po porade so svojim právnym zástupcom a vzájomný návrh podala dňa 26. 02. 2015. Podaným vzájomným návrhom sa domáha vrátenia finančných prostriedkov, ktoré uhradila žalobcovi v období od 25. 01. 2012 do 28. 10. 2013, spolu vo výške 188,92 €. Objektívne nemožno predpokladať, že vedela o absolútnej neplatnosti právneho úkonu a súčasne o následkoch absolútnej neplatnosti právneho úkonu ako priemerný spotrebiteľ, pretože ak by o uvedenej skutočnosti vedela, potom by určite neuhradza žalobcovi peňažné prostriedky, na ktoré nemal právny titul.

5. Okresnému súdu následne vytýkala nesprávne aplikovanie ustanovení Občianskeho zákonníka o premlčacej lehote jej nároku. Okresný súd v odôvodnení rozsudku sa v dostatočnej miere nezaoberal odôvodnením aplikácie dvojročnej premlčacej doby na vzniknutý právny vzťah, a teda nie je zrejmé, akými úvahami sa riadil pri riešení otázky premlčania, v dôsledku čoho je jeho rozhodnutie v tomto rozsahu nepresvedčivé a nepreskúmateľné. Navyiac, jeho záver o premlčaní je založený na vnútorne rozpornom a nelogickom odôvodnení. Nemožno opomenúť ani to, že nebola počas súdneho konania oboznámená so vznesenou námietkou premlčania, čím jej bolo znemožnené sa k vznesenej námietke premlčania vyjadriť, čím jej bola odňatá možnosť konať pred súdom, čo samo o sebe zakladá dôvod na podanie odvolania. Nebolo jej doručené podanie zo dňa 12. 10. 2015, na ktoré súd prvej inštancie odkazuje v odôvodnení svojho rozhodnutia. Žalovaná sa o vznesenej námietke premlčania dozvedela až po vydaní uznesenia, ktorým bolo dokazovanie vyhlásené za skončené, teda až po poslednom pojednávaní vo veci samej dňa 13. 10. 2015.

6. Na záver žalovaná uviedla, že žalobca vedel o skutočnosti, že zmluvu o revolvingovom úvere, na základe ktorej jej poskytol peňažné prostriedky nemožno považovať za platne dojednanú, ako aj dôsledkoch jej neplatného dojednania, ak v oblasti poskytovania spotrebiteľských úverov podniká súvisle od roku 2003 a je oboznámený so všetkými relevantnými právnymi predpismi súvisiacimi s poskytovaním spotrebiteľských úverov, preto v čase prijatia úhrad musel si byť vedomý nedostatkov úverovej zmluvy, teda vedel, resp. vedieť mal a mohol, že na ich prijatie nemal právny titul, z čoho možno dovodiť jeho nepriamy úmysel. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu v napadnutej časti zmenil tak, že vzájomnému návrhu žalovanej v celom rozsahu vyhovie.

7. Vyjadrenie k odvolaniu nebolo podané.

8. Súd prvej inštancie vydal napadnutý rozsudok dňa 13. 10. 2015. Žalovaná a v tom čase na jej strane vystupujúce Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS ako vedľajší účastník do 30.06.2016 podali voči tomuto rozhodnutiu odvolanie dňa 24.11.2015 s tým, že vec bola predložená odvolaciemu súdu dňa 16. 12. 2015. Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej v texte aj „CSP“), ktorý v zmysle § 470 ods. 1 stanovuje, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa prvej vety odseku

2 §-u 470 CSP však platí, že právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

9. Zohľadňujúc vzájomnú koreláciu ustanovení § 470 ods. 1 CSP a § 470 ods. 2 CSP odvolací súd konštatuje, že nová právna úprava vychádza síce z princípu okamžitej aplikability procesnoprávných noriem, rešpektuje ale procesný účinok tých odvolaní, ktoré boli podané do 30.06.2016, a ktorý účinok zostal zachovaný aj po 30.06.2016 (viď § 470 ods. 2 CSP). V dôsledku toho platí, že ustanovenia novej (od 01.07.2016) účinnej právnej úpravy o odvolaní a odvolacom konaní sa v prípade týchto odvolaní nemôžu uplatniť v plnom rozsahu hneď od uvedeného dňa v celej šírke a so všetkými dôsledkami. Opačný záver by bol porušením právnej istoty a legitímnych očakávaní strán, lebo ten kto konal na základe dôvery v platný a účinný zákon, nemôže byť vo svojej dôvere k nemu sklamaný (viď tiež závery vyjadrené v rozhodnutí Ústavného súdu SR sp. zn. PL ÚS 36/1995).

10. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), prejednal odvolanie viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania v zmysle ust. § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a *contrário*) CSP rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti, t. j. v časti výroku, ktorým vzájomný návrh žalovanej v celom rozsahu zamietol, podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a v tomto rozsahu vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie podľa § 391 ods. 1 CSP.

11. Žalovaná v odvolaní namietala, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je v časti, v ktorej bol jej vzájomný návrh zamietnutý nepreskúmateľné, ak nespĺňa požiadavky Občianskeho súdneho poriadku platného do 30. 06. 2016, teda jeho ustanovenia § 157 ods. 2 O. s. p., v dôsledku čoho došlo k odňatiu jej práva konať pred súdom, a teda jej právo na spravodlivý súdny proces.

12. Odvolací súd považuje námietku žalovanej v tomto rozsahu za dôvodnú z nasledovných dôvodov :

13. Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku, pokiaľ ide o odôvodnenie tej časti, v ktorej bol vzájomný návrh žalovanej zamietnutý uviedol len toľko, že „suma 188,92 € je premlčaná v zákonnej dvojiročnej premlčacej lehote, ak povinný subjekt, pokiaľ sa ho dovolá, nemožno oprávnenému tento nárok priznať. Súd z uvedeného dôvodu zamietol aj vzájomný návrh.“ Napriek tomu, že v odôvodnení napadnutého rozhodnutia okresný súd citoval ustanovenia § 101 a § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka o premlčaní bezdôvodného obohatenia, neuviedol žiadne skutkové ani právne závery, na základe ktorých k aplikácii týchto ustanovení Občianskeho zákonníka pristúpil. Z odôvodnenia rozsudku nie je zrejmé, akými úvahami sa riadil pri riešení otázky premlčania a ako dospel k záveru, že vzájomný návrh žalovanej je premlčaný.

14. Podľa § 157 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku platného a účinného do

30. 06. 2016, v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

15. Citované ust. § 157 ods. 2 O. s. p. treba z hľadiska čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, ako aj s ohľadom na príslušnú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. Garcia Ruiz verus Španielsko z 21. 01. 1999, ods. 26) vykladať a uplatňovať tak, že aj rozhodnutie o posúdení námietky premlčania vrátane vyslovenia právneho záveru, že nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia je premlčaný, musí vo svojom odôvodnení obsahovať dostatočné a relevantné dôvody, na základe ktorých bolo založené. Teda aj v rámci tohto rozhodnutia je potrebné, aby sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie podstatné a právne významné, vrátane uvedenia argumentov, na základe ktorých považoval nárok žalovanej spočívajúci v jej vzájomnom návrhu, za premlčaný.

16. Podľa názoru odvolacieho súdu však predmetné rozhodnutie súdu prvej inštancie v rozsahu napadnutom odvolaním, uvedené atribúty nespĺňa.

17. Keďže vydanie rozhodnutia neobsahujúceho dostatočné odôvodnenie v zmysle ust.

§ 157 ods. 2 O. s. p., možno považovať za odňatie možnosti účastníka konať pred súdom

a nedostatok uvedenia akýchkoľvek dôvodov, na základe ktorých bolo rozhodnutie založené, robí rozhodnutie v inštančnom postupe nepreskúmateľným pre jeho neurčitost', neostávalo odvolaciemu súdu iné, len napadnutý rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu zrušiť (vrátane súvisiaceho výroku o náhrade trov konania) a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie. Úlohou odvolacieho súdu je totiž preskúmať správnosť skutkových zistení vykonaných súdom prvého stupňa a právneho

posúdenia veci, ku ktorým tento súd na základe svojich skutkových zistení v rozhodnutí dospel, ako aj správnosť konania, ktoré predchádzalo vydaniu rozhodnutia súdu prvého stupňa. Ak sú k správne rozhodnutiu veci potrebné skutkové zistenia a z nich vyplývajúce skutkové závery, ktoré v odôvodnení rozhodnutia absentujú, vrátane aplikácie príslušných právnych predpisov na konkrétny prejednávany prípad, nie sú podmienky pre potvrdenie, ale ani pre zmenu rozhodnutia súdu prvého stupňa. Inak by išlo o neočakávané rozhodnutie, ktorým by bola odňatá jedna inštancia, v dôsledku čoho by bola nesprávnym postupom súdu odňatá možnosť účastníkovi konať pred súdom.

18. Odvolací súd zároveň zdôrazňuje, že okresný súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalovanej, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v zmysle vyššie uvedeného, ako aj jej právo vyjadriť sa k vznesenej námietke premlčania, o ktorej sa dozvedela až po vydaní uznesenia, ktorým bolo dokazovanie vyhlásené za skončené, a to v takej miere, že došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý proces. Tento nedostatok nie je možné napraviť v konaní pred odvolacím súdom, ak sú k správne rozhodnutiu týkajúceho sa premlčania nároku žalovanej potrebné skutkové zistenia a z nich vyplývajúce skutkové závery, ktoré v konaní pred súdom prvej inštancie, vrátane jeho odôvodnenia rozhodnutia absentujú.

19. Okresný súd preto po zrušení veci vykoná dôkazy navrhnuté žalovanou za účelom preukázania tých rozhodujúcich skutkových tvrdení, ktoré majú priamy súvis s určením, kedy sa žalovaná o bezdôvodnom obohatení dozvedela, kedy došlo k vzniku bezdôvodného obohatenia, kedy začala žalovanej plynúť objektívna a subjektívna premlčacia lehota na uplatnenie jej nároku, na základe akých úvah dospel k tomu, že nárok žalovanej je alebo nie je premlčaný a uvedené závery subsumuje pod príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka. Len v prípade, ak nárok žalovanej - vzájomný návrh žalovanej na základe vykonaného dokazovania a právneho posúdenia vyhodnotí ako nárok, ktorý premlčaný nie je, musí uviesť, či boli naplnené zákonné predpoklady pre vznik bezdôvodného obohatenia a v čom bezdôvodné obohatenie spočíva. Súd prvej inštancie sa nevysporiadal so všetkými námietkami vzťahujúcimi sa k predmetu sporu vznesenými žalovanou napriek tomu, že tieto boli zo strany žalovanej v priebehu konania konkrétne špecifikované. Pokiaľ všeobecný súd dospeje k rozhodnutiu bez toho, aby sa vo svojom rozhodnutí vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami tvoriacimi základ pre toto rozhodnutie, treba ho v zmysle rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. I.ÚS 265/05 považovať za rozporné s čl. 46 ods. Ústavy a s čl. 6 Dohovoru. Podobne, ako v skutkovej oblasti, aj v oblasti nedostatočne vyloženej a zdôvodnenej právnej argumentácie (subsumpcia skutkového stavu pod zvolené právne normy), nastávajú obdobné následky vedúce k neúplnosti a hlavne k nepresvedčivosti rozhodnutia, čo je však v rozpore nielen s požadovaným účelom súdneho konania, ale tiež aj so zásadami spravodlivého procesu podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru. Strane musí dať súd odpoveď na podstatné otázky a námietky spochybňujúce závery namietaného rozhodnutia v závažných a samotné rozhodnutie ovplyvňujúcich súvislostiach. Pred rozhodnutím vo veci samej sa okresný súd vysporiada aj s návrhom na príbratie Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS v zmysle § 95 ods. 1 CSP ako osobitný subjekt do konania zo dňa 21.07.2016.

20. Vzhľadom na vyššie uvedené je zrejmé, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v rozsahu vzájomného návrhu žalovanej je za daného stavu rozhodnutím predčasným, ak sa okresný súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom nevyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie podstatné a právne významné. Keďže odvolaciemu súdu neostávalo iné ako rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti, teda v časti výroku, ktorým bol vzájomný návrh žalovanej zamietnutý zrušiť, ako výrok súvisiaci zrušil i výrok o náhrade trov konania. Výrok, ktorým bol návrh žalobcu súdom prvej inštancie zamietnutý, nebol odvolaním napadnutý, preto v zmysle ust. § 367 ods. 2 CSP zostáva nedotknutý.

21. Ak odvolací súd zruší rozhodnutie, a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci (§ 396 ods. 3 CSP).

22. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3: 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).